

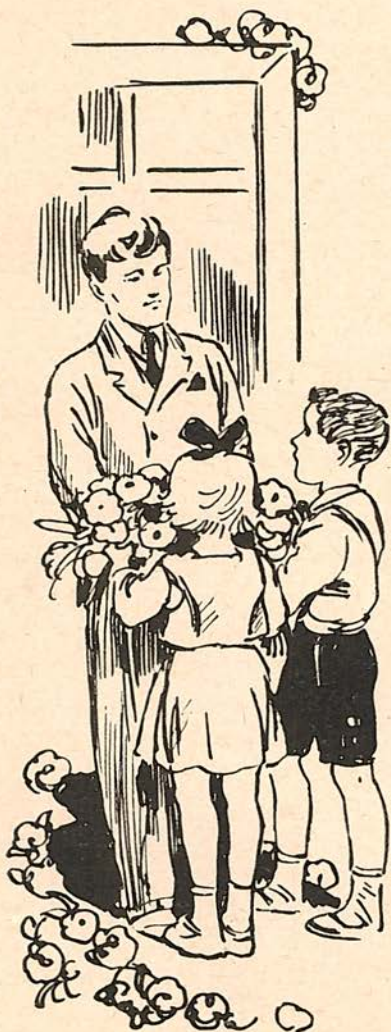

КНИЖКА ОСМА

1942—1943

ГОДИНА XXXVIII

СБОГОМЪ, УЧИТЕЛЮ ДРАГЪ!

Учихме, пѣхме, играхме
съ тебе ний въ тозъ домъ свещенъ,
знания, мъдрости брахме, —
дойде последниятъ день!

Слънцето както въ пламъ грѣе,
тъй грѣ въ душитъ ни ти.
Обичята твоя въ насъ пѣе,
въ блеснали сълзи трепти.

Свърши се свѣтла година,
бодра, безгрижна бѣ тя:
като сънь хубавъ премина
и въ трудъ и въ радостъ цѣвтѣ.

Много ни пѣсни научи,
съ приказки чудни плени.
Ти въ насъ навѣки заключи
споменъ отъ детскитъ дни.

Той ще ни бжде звездата
вънъ и отъ тоя милъ прагъ,
ще ни озаря сърдцата. —
Сбогомъ, учителю драгъ!

Иванъ Карановски